

Tarinoita sinisestä talosta

Olipa kerran tyttö, jonka suurin unelma oli päästä sirkuksen matkaan ja nähdä maailmaa. Elämä ja sen ilmiöt kiinnostivat. Myös ihmiskohtalot kutsuivat.

Sama tyttö kasvoi ja ymmärsi, että kerta toisensa jälkeen hän löysi itsensä auttamasta niitä, joille ei elämän aurinko aina paistanut. Hän nautti omasta elämästään ja riemuitsi kun oli aika riemuuta. Hän koki itsensä etuoi-keutettuksi ja ajatteli, että elämä oli ollut hänelle armelias ja että sitä kautta hänellä on varaa ojentaa auttavaa kättänsä niitä kohti ojentaville.

Tytöstä kasvoi nainen ja elämä oli edelleen hänelle hyvä ja antelias. Hän sai perheen, jossa oli seitsemän ainutkertaista lasta. Yhtä niistä hän ei omalla kehollaan synnyttänyt tähän maailmaan, mutta sydämessään kyllä.

Elämässä kaikki oli hyvin, mutta tällä tytöllä oli olemassa lapsuuden haaveet pienestä talosta, johon voisi kerätä siipien suojaan niitä lapsia, joille maailma oli kääntänyt selkensä.

Näistä eväistä syntyi sininen talo Akaan Viialaan

Nyt siellä talossa eletään elämänmakuis- ta elämää. Se tyttö oli edelleen hyvin on- nekas, kun löysi rinnalleen monta loista- vaa kanssakulkijaa, jotka olivat valmiita rientämään paikalle, kun kolhittuja mieliä ja ruhjeisia polvia paikattiin.

Talossa huomattiin, että harvoin rikki- näisiä sieluja paikattiin puhumalla. Niin

monet kerrat heidät oli petetty tyhjillä sa- noilla ja merkityksettömillä lupauksilla.

Hoitava syli ja hyväksyvä katse paran- tavat, mutta joskus tarvitaan lisäksi jotain millä saada luottamus ja lupa tulla riittä- vän lähelle.

Sinisessä talossa on huomattu, että taide kaikissa sen muodoissa on oiva työväline silloin kun sanat ei riitä tai ne eivät tavoita.

Liikunta ja eläimet kuuluvat myös tähän tarinaan.

Sinisen talon asukkaat ovat lähes poik- keuksetta lapsia, joiden kanssa matkaa tehdään useita vuosia. Meistä on tullut vuosien aikaan myös sinisen talon isovan- hempia, jotka saavat nauttia jälkikasvusta

yhdessä biologisten isovanhempien kans- sa.

Parasta yhteisessä matkassa on se et- tei se pääty siihen hetkeen kun aikuisuu- den ovet aukeaa ja suhde muuttuu täysin vapaaehtoiseksi ja että lapsella on oikeus määrittää kaikki ja kaiken kokemansa va- paaehtoisuudesta käsin. Jos he vielä silloin- kin toivovat meidän kulkevan rinnallaan ja heiluttavan rapuilla kaihoisin mielin niin silloin palkinto on saatu.

Joskus toki tarvitaan hetki etäisyyttä, että voi kunniallisesti palata, mutta sekään ei ole epäonnistumista vaan sen hyväksy- mistä, että elämä kantaa ja toivoa, että oli- simme pakanneet reppuun riittävät eväät.

Nyt sinisen talon väki on päättänyt, että sillä on voimavaroja laajentaa toimintaansa. On tarkoitus että Iitalassa aukeaisi uusi koti lähiaikoina.

Se ei ole sininen talo, ehkä enemmän valkoinen ja se alkaa kertoa omaa ainut- kertaista tarinaansa siitä päivästä alkaen, kun siihen muuttaa joku ainutkertainen pieni tyttö- tai poikalapsi joka uskotaan meidän syliin. □

Lisää sinisestä talosta ja sen toiminnas- ta www.viialankotikolo.com

